

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 28.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Juhņeviča,

piedaloties iestādes – */iestāde/* pārstāvei *K.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc A.A. (personas kods */personas kods/*) sūdzības par */iestāde/* 2011.gada 1.decembra lēmuma Nr.1/10327 (lēmums Nr.870/1-24/158) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 30.augustā */iestāde/* (turpmāk – */iestāde/*) */nodaļa/* amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.001232 par to, ka A.A. kā valsts amatpersona – */iestāde 2/ /amats/*, piedaloties 2010.gada 7.oktobra */iestāde 2/* valdes sēdes balsojumā par sevis iecelšanu */iestāde 2/ /amats 2/*, nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (turpmāk – Interešu konflikta likums) 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu, jo veica tādas ar */iestāde 2/ /amats/* valsts amatpersonas amata pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš bija personiski un mantiski ieinteresēts, kā arī nav ievērojis minētā likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktā valsts amatpersonām noteikto pienākumu.

2011.gada 29.septembrī /iestāde/ /nodaļa/ /amats 2/ pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/158 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma izbeigt lietvedību A.A. administratīvā pārkāpuma lietā daļā par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 21.panta pirmās daļas 1.punktā valsts amatpersonai noteikto pienākumu nepildīšanu sakarā ar administratīvā pārkāpuma sastāva neesamību. Savukārt par valsts amatpersonai noteikto aizliegumu neievērošanu, t.i., par Interešu konflikta likuma 11.panta pirmajā daļā valsts amatpersonai noteikto aizliegumu pārkāpšanu nolems saukt A.A. pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.³⁰ panta un sodīt ar naudas sodu Ls 70 apmērā.

A.A., nepiekrītot sākotnējam lēmumam daļā, ar kuru saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.³⁰ panta, 2011.gada 27.oktobrī to apstrīdēja /iestāde/ priekšniekam.

[2] /iestāde/ /amats 3/ ar 2011.gada 1.decembra lēmumu Nr.Nr.1/10327 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu, bet A.A. sūdzību noraidīja. Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] 2010.gada 7.oktobrī /iestāde 2/ valdes sēdē (protokols Nr.12) /iestāde 2/ /amats/ izskatīja valdes sēdes jautājumu „Par /iestāde 2/ /amats 2/”. Saskaņā ar minētās sēdes protokolā norādīto seši /amats/ A.A., V.J., M.K., V.S., A.Š. un J.S. balsoja par /iestāde 2/ /amats/ /iestāde 3/ /amats 4/ A.A. iecelšanu /iestāde 2/ /amats 2/.

Līdz ar 2010.gada 7.oktobra /iestāde 2/ valdes sēdē pieņemto lēmumu par A.A. iecelšanu /iestāde 2/ /amats 2/, A.A. atalgojums par darbu /iestāde 2/ valdē palielinājās, tādējādi minētais /iestāde 2/ valdes lēmums ietekmēja A.A. personiskās un mantiskas intereses.

A.A. nav ievērojis Interešu konflikta likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu, jo no lietā esošo pierādījumu kopuma izriet, ka viņš kā /iestāde 2/ /amats/, piedaloties balsojumā un atbalstot sevis iecelšanu /iestāde 2/ /amats 2/, veica tādas ar /iestāde 2/ /amats/ amata pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš bija personiski un mantiski ieinteresēts. Vienlaikus konstatēts, ka A.A. minēto faktu nenoliedz, norādot, ka viņš vaļsirdīgi ir nožēlojis izdarīto un lūdz viņu saskaņā ar LAPK 21.pantu atbrīvot no administratīvās atbildības, aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[2.2] No Interešu konflikta likuma 11.panta pirmās daļas izriet, ka likumdevējs skaidri un nepārprotami noteicis gan attiecīgus gadījumus, gan uzskaitījis konkrētas valsts amatpersonas, uz kurām attiecināmi minētajā pantā paredzētie izņēmumi. Noteikto izņēmumu gadījumu un valsts amatpersonu uzskaitījums ir izsmeļošs, un tā nepamatota paplašināšana nav pieļaujama.

Attiecībā uz /objekts/ /amats/ Interešu konflikta likuma 11.panta piektajā un sestajā daļā minētie izņēmumu gadījumi nav attiecināmi, un /objekts/ /amats/ (tajā skaitā /iestāde 2/ /amats/) savā darbībā ir jāievēro Interešu konflikta likuma 11.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais aizliegums.

Likumdevējs, nosakot Interešu konflikta likuma 11.panta piektajā un sestajā daļā izņēmumu gadījumus un nosakot konkrētas amatpersonas, uz kurām tie attiecas, ir ņēmis vērā

attiecīgo institūciju darbību regulējošos normatīvajos aktos noteikto institūcijas statusu, padotības formu, kā arī koleģiālo lēmumu pieņemšanas kārtību.

Likumdevējs ir paredzējis, ka /amats/, kuru no sava vidus izvirza citi /amats/, var balsojumā nepiedalīties, jo lēmumu var pieņemt, ja par to nobalso ne mazāk kā pieci /amats/. Likumdevējs, izvērtējot /likuma nosaukums/ minēto lēmumu pieņemšanas kārtību un skaitlisko /objekts/ /iestāde/ valdes sastāvu, nav attiecinājis uz /objekts/ /amats/ Interesu konflikta likuma 11.pantā paredzētos izņēmumu gadījumus, jo lēmuma pieņemšanai nav nepieciešami visu astoņu /amats/ balsojums un /amats/, kas izvirzīts uz /amats 2/, lai novērstu interešu konfliktu, ir nodrošināta iespēja nepiedalīties lēmuma pieņemšanā, kas skar viņa personiskās un mantiskās intereses.

Tiesību normas skaidri nosaka rīcību, kas amatpersonai ir jāievēro, lai nenonāktu interešu konfliktā. Valsts amatpersonai ir jāraugās, lai tā ne tikai, veicot amata pienākumus, nenonāktu interešu konfliktā, bet arī netiktu apšaubīta tās darbības objektivitāte un neitralitāte.

[2.3] Nav nozīmes tam, ka A.A. balsij lēmuma pieņemšanā faktiski nebija izšķirošas nozīmes, jo LAPK 166.³⁰ panta sastāvs neprasa faktisku ietekmi, pilnībā pietiekami ir konstatēt, ka ar konkrētā lēmuma pieņemšanu amatpersona ir ietekmējusi savas personiskās vai mantiskās intereses.

A.A. nav atturējies no balsojuma, t.i., no darbības, kura skar A.A. personiskās un mantiskās intereses, kā arī nav izteicis savu viedokli šajā jautājumā, lai arī viņam kā valsts amatpersonai pirms jebkuras darbības ir pienākums izvērtēt tās atbilstību Interesu konflikta likuma prasībām un nekavējoties veikt visas darbības, lai novērstu interešu konflikta situācijas rašanos.

[2.4] A.A. ir pieļāvis būtisku pārkāpumu. Iestādes vadošajiem darbiniekiem ar savu darbību ir jārada piemērs iestādē strādājošajiem, A.A., kas ilgstoši pilda valsts amatpersonas amatu un ieņem vadošu amatu, ir īpaši augsti uzvedības standarti, kas uzliek minētajai valsts amatpersonai īpašus pienākumus un atbildību, kam būtu jāvairo sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonu darbībai. A.A. kā valsts amatpersonas izdarītā administratīvā pārkāpuma rezultātā tiek mazināta sabiedrības uzticēšanās valsts amatpersonu darbībai, turklāt A.A. darbībās jau agrāk tika konstatēts interešu konflikts.

Minētie apsvērumi ir atzīstami par būtiskiem un pietiekamiem, lai šo apsvērumu dēļ A.A. pieļauto pārkāpumu neatzītu par maznozīmīgu. Konkrētajā gadījumā administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu ir atzīstama par lietderīgu, jo valsts mērķis ir panākt, lai pārkāpējs ievēro tiesību normas /sfēra/ jomā, līdz ar to konkrētajā gadījumā personas sodīšana ar naudas sodu veicinās to, ka A.A. apzināsies savas darbības prettiesiskumu un turpmāk nepieļaus Interesu konflikta likuma normu pārkāpumus.

[2.5] Institūcijas lemttiesīgās personas atturēšanās no lēmuma pieņemšanas, ja tās ir personiski vai mantiski ieinteresētās, nerada obligātu pienākumu augstākajai valsts amatpersonai vai koleģiālai institūcijai uzdot tās funkciju izpildi citai valsts amatpersonai. Gadījumā, kad koleģiālās lēmējainstitūcijas, kuras locekļus ieceļ vairākas funkcionāli un institucionāli nesaistītas institūcijas, amatpersona, nepieļaujot nonākšanu interešu konflikta situācijā, atturas no attiecīga jautājuma izskatīšanas un balsošanas, nav nepieciešama tā

pienākumu un tiesību deleģēšana citai amatpersonai, ja attiecīgais jautājums pēc būtības neprasa obligātu visu koleģiālās institūcijas locekļu piedalīšanos tā pieņemšanā.

A.A. kā valsts amatpersonai, kas ilgstoši (no 2001.gada 17.aprīļa līdz lēmuma pieņemšanas brīdim) pilda */iestāde 2/ /amats/*, bija jāapzinās, ka viņam nav tiesību pieņemt lēmumu interešu konflikta situācijā un neskaidrību gadījumā bija jāatturas no šāda lēmuma pieņemšanas. A.A. kā jebkurai valsts amatpersonai pašam, neraugoties uz augstākas amatpersonas, koleģiālas institūcijas vai speciālu institūciju kontroli, jāraugās par savas darbības tiesiskumu, lai nepieļautu valsts amatpersonas amata pilnvaru realizēšanu interešu konflikta situācijā.

[3] 2012.gada 6.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta A.A. (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzības iesniedzējs sūdzību pamato uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Lēmuma izdošanas procesā iestāde ir pieļāvusi gan procesuālas, gan saturiskas kļūdas. */iestāde/* likuma 4.panta trešās daļas 7.punktā noteikts, ka */iestāde/* priekšnieks izskata sūdzības par */iestāde/* amatpersonu un darbinieku rīcību. */iestāde/* likuma 10.¹ panta otrā daļa nosaka, ka */iestāde/* amatpersonu izdoto administratīvo aktu var apstrīdēt */iestāde/* priekšniekam. */iestāde/ /amats 3/ A.V.* ir izdevis Lēmumu, kura izdošana neietilpst viņa, bet */iestāde/* priekšnieka kompetencē, turklāt lietā nav ziņu par to, ka viņš būtu rīkojies kā */iestāde/* priekšnieka pienākumu izpildītājs, saņemot šādu uzdevumu likumā paredzētajā kārtībā. Nav saprotams, kādēļ Lēmums pamatots ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmo daļu, jo */iestāde/* priekšnieks J.S. Lēmuma izdošanas dienā pildīja savus amata pienākumus. Lēmumā nav norādīs, ka saskaņā ar Interešu konflikta likuma 21.panta otro daļu */iestāde/ /amats 3/ A.V.* Ministru kabinets ir devis uzdevumu izskatīt sūdzību. Tādējādi Lēmuma izdošanas procesā iestāde ir pieļāvusi procesuālas kļūdas, kā rezultātā pārsūdzētais Lēmums nav spēkā.

[3.2] Sūdzība */iestāde/* saņemta 2011.gada 27.oktobrī, tā izskatīta 2011.gada 28.novembrī, bet Lēmums pieņemts 2011.gada 1.decembrī, tas ir, neievērojot likumā noteikto viena mēneša termiņu. */iestāde/* likumā noteiktajā kārtībā nav pagarinājis Lēmuma pieņemšanai noteikto viena mēneša termiņu, kā arī nav sniedzis pamatojumu, kādēļ pieļauts nokavējums. Līdz ar to */iestāde/* 2011.gada 1.decembrī vairs nebija tiesīgs pieņemt Lēmumu. Šāds būtisks procesuāls pārkāpums ir pamats Lēmuma atcelšanai.

[3.3] Tā kā Interešu konflikta likuma 21.panta pirmās daļas 1.punkta, otrās daļas un 11.panta pirmās daļas noteikumi šajā lietā ir vērtējami kopsakarā, sūdzības iesniedzēja ieskatā, nepieciešams izvērtēt Lēmuma tiesiskumu arī daļā, kurā lietvedība ir izbeigta.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka viņam bija jāinformē Ministru kabinets, */iestāde 2/* valde vai */iestāde 3/* par savu mantisko vai citu personisko ieinteresētību 2011.gada 7.oktobra */iestāde 2/* valdes sēdes balsojumā.

Tas, ka */iestāde 2/ /likuma nosaukums/* noteiktajos ietvaros ir Ministru kabineta pārraudzībā, nenozīmē, ka Ministru kabinets ir augstāka amatpersona vai koleģiāla institūcija

attiecībā pret */iestāde 2/ /amats/*. Nedrīkst jaukt atvasinātas publiskas personas padotību pārraudzības formā ar valsts amatpersonas padotību.

/iestāde 2/ valde nav uzskatāma par augstāku koleģiālu institūciju attiecībā pret */iestāde 2/ /amats/*, viņš ir šīs koleģiālās institūcijas loceklis.

Valsts pārvaldes iekārtas likumā, */likuma nosaukums/*, */iestāde 2/* likumā, kā arī */iestāde 2/* pārvaldes nolikumā */iestāde 2/ /amats/* vispār nav noteikta augstāka valsts amatpersona vai koleģiāla institūcija. Par tādu nav uzskatāma arī */iestāde 3/*, kas uz likuma pamata iecēla sūdzības iesniedzēju par */iestāde 2/ /amats/*. Tāpat kā par */iestāde 2/ /amats/* augstāku amatpersonu nevar uzskatīt ekonomikas ministru, finanšu ministru, satiksmes ministru un vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministru, kas izvirzījis attiecīgo pārstāvi, kuru Ministru kabinets iecēlis par */iestāde 2/ /amats/*.

No Lēmumā norādītā izriet, ka sūdzības iesniedzējam bija alternatīva iespēja izvēlēties, kam sniegt informāciju par savu mantisko vai citu personisko ieinteresētību 2011.gada 7.oktobra */iestāde 2/* valdes sēdes balsojumā. Šāds Interesu konflikta likuma 21.panta pirmās daļas 1.punkta tulkojums ir pretrunā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 32.panta pirmajā daļā noteikto, ka valsts pārvaldē amatpersonas iekļautas vienotā hierarhiskā sistēmā, kurā viena amatpersona ir padota citai amatpersonai. Proti, valsts amatpersona nevar vienlaicīgi būt padota trīs augstākām amatpersonām vai koleģiālām institūcijām, kuru pēc sava ieskata izvēlas padotā amatpersona. Turklāt šis noteikums nav attiecināms uz augstākajām amatpersonām – Saeimas deputātiem, Ministru kabineta locekļiem, kā arī tādu atvasinātu publisku personu kā pašvaldības domes deputātiem, kā arī uz */objekts/ /amats/*, kuriem nav noteiktas augstākas amatpersonas.

Tā kā attiecībā uz */iestāde 2/ /amats/* nav augstākas valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas, kuras kompetencē būtu uzdot */amats/* funkciju izpildi citai valsts amatpersonai, konkrētajā gadījumā nebija iespējams izpildīt 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto pienākumu. Jāatzīmē, ka */likuma nosaukums/* nepieļauj */amats/* aizstāt ar kādu citu personu, kurai uztic attiecīgas funkcijas izpildi.

[3.4] Tā kā attiecībā pret sūdzības iesniedzēju kā */iestāde 3/* ieceltu */iestāde 2/ /amats/* nepastāv augstāka valsts amatpersona vai koleģiāla institūcija, konkrētajā gadījumā nav pamata sūdzības iesniedzēju uzskatīt par personu jeb subjektu, kura ir izdarījusi attiecīgu administratīvo pārkāpumu. Tādējādi pastāv LAPK 239.panta 1.punktā norādītie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, jo notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Pie šādiem apstākļiem iesāktā administratīvā pārkāpuma lietvedība par Interesu konflikta likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā pienākuma neievērošanu bija jāizbeidz ne tikai tādēļ, ka netika konstatētas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes apzinātai neziņošanai par savu interešu konfliktu, bet arī tādēļ, ka konkrētajā gadījumā nav pamata sūdzības iesniedzēju uzskatīt par Interesu konflikta likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā pienākuma subjektu, kura ir izdarījusi attiecīgu administratīvo pārkāpumu.

[3.5] 2007.gada 7.jūnijā tika izdarīti grozījumi Interesu konflikta likuma 11.panta sestās daļas 2.punktā, nosakot, ka šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktie ierobežojumi neattiecas uz Saeimas deputātiem, Ministru kabineta locekļiem vai pašvaldības domes

deputātiem gadījumos, kad minētās valsts amatpersonas piedalās attiecīgi Saeimas, Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmuma pieņemšanā par sava atalgojuma noteikšanu vai sevis iecelšanu, ievēlēšanu vai apstiprināšanu amatā.

/iestāde 2/ /amats/, tāpat kā Saeimas deputātiem, Ministru kabineta locekļiem un pašvaldības domes deputātiem nav augstākas valsts amatpersonas vai koleģiālas institūcijas. Tādēļ sūdzības iesniedzējs uzskata, ka likumdevējs „nav pamanījis” noregulēt tiesiski nozīmīgu gadījumu grupu, proti, nav noteicis visu to valsts amatpersonu loku, kuru funkcijas izpildi nav iespējams nodot citai valsts amatpersonai. Šādā gadījumā atsevišķas darbības kā piedalīšanās lēmuma pieņemšanā par sava atalgojuma noteikšanu vai sevis iecelšanu, ievēlēšanu vai apstiprināšanu amatā, jāatļauj atvasinātas publiskas personas augstākās lēmēj institūcijas loceklim izpildīt vai jānosaka, kā jārikojas šādā gadījumā, kas tiek apzīmēts ar jēdzienu netipisks gadījums.

[3.6] Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja piedalīšanās balsojumā, atbalstot sevis iecelšanu */iestāde 2/ /amats 2/*, nav nodarīts būtisks kaitējums demokrātiskajai valsts iekārtai un sabiedrības interesēm, kā arī ar likumu aizsargātām personu tiesībām un interesēm. Sūdzības iesniedzēja nepiedalīšanās šajā balsojumā nemainītu balsojuma rezultātu. Tas, ka sūdzības iesniedzējs piedalījās balsojumā, lai gan tas neizšķīra balsojuma rezultātu, liecina, ka nav konstatējama pārkāpuma subjektīvā pusē - vaina un motīvs.

[3.7] Konkrētajā gadījumā pastāvēja apstākļi (netipisks gadījums), kas iestādei deva tiesības atkāpties no likumā noteiktās tiesisko seku īstenošanas, kas ir pamats saskaņā ar LAPK 21.pantu atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības par Interesu konflikta likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu neievērošanu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[4] 2012.gada 15.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts */iestāde/* paskaidrojums par sūdzību. Iestāde sūdzību neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidrots turpmāk minētais.

[4.1] */iestāde/* likums neregulē */iestāde/* priekšnieka aizvietošanas kārtību gadījumos, kad */iestāde/* priekšnieks ētisku apsvērumu dēļ nevar pieņemt konkrētu lēmumu, kas aizvietošanas gadījumos ļauj piemērot Valsts pārvaldes iekārtas likuma vispārējā regulējuma normas, proti, minētā likuma 33.pantu. Arī saskaņā ar Ministru kabineta */datums/* noteikumu Nr./numurs/ „*/iestāde/* nolikums” 6.¹ punktu */iestāde/* priekšnieka pārejošas darbnespējas laikā vai citā neplānotā prombūtnē */iestāde/* priekšnieka pienākumus pilda */amats 3/ /sfēra/*. */iestāde/* priekšnieks, lemjot par rīcību, kas saistīta ar lēmuma administratīvā pārkāpumu lietā pieņemšanu, laika periodā līdz Ministru prezidenta 2011.gada 5.decembra rīkojuma Nr.399 pieņemšanai, konstatēja, ka konkrētajā gadījumā, lai novērstu viņa darbības objektivitātes un neitralitātes apšaubīšanu un ievērojot procesuālās ekonomijas principu, ņemams vērā Ministru prezidenta 2010.gada 27.decembra vēstulē Nr.18/SAN-3781 sniegtais skaidrojums līdzīgā gadījumā, ka gadījumos, kad jārisina jautājums par viena konkrēta lēmuma pieņemšanu, kurš neietekmē iestādes darbības nepārtrauktību, problēma risināma, ievērojot Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmajā daļā noteikto regulējumu.

/iestāde/ priekšnieks J.S., kuram ir tiesības pilnvarot un dot uzdevumus hierarhiski zemākai */iestāde/* amatpersonai, dodot saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmo daļu uzdevumu */iestāde/ /amats 3/ (/sfēra/)* A.V., kas ir viņa tiešā padotībā, izskatīt konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu un */iestāde/* vārdā, ievērojot LAPK 214.¹ panta otrajā daļā noteikto pilnvarojumu, pieņemot galīgo lēmumu tajā, ir rīkojies tiesiski un pamatoti, nepārkāpjot normatīvajos aktos */iestāde/* priekšniekam kā iestādes vadītājam dotās valsts varas pilnvaras valsts pārvaldes jomā.

[4.2] Lēmums nav pieņemts nokavējot tā pieņemšanas termiņu. Sūdzības iesniedzēja sūdzība par sākotnējo lēmumu */iestāde/* tika saņemta 2011.gada 27.oktobrī. Ņemot vērā to, ka 2011.gada 27.novembris ir svētdiena, */iestāde/*, ievērojot LAPK 281.² panta piekto daļu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu nozīmēja uz 2011.gada 28.novembri.

2011.gada 28.novembrī, piedaloties sūdzības iesniedzēja pārstāvim, */iestāde/ /amats 3/* A.V. izskatīja minēto sūdzību un pieņēma Lēmumu. Pieņemtais Lēmums, ievērojot LAPK 276.panta pirmo daļu, sūdzības iesniedzēja pilnvarotajam pārstāvim 2011.gada 28.novembrī tika paziņots tūlīt pēc lietas izskatīšanas.

Lēmums pēc administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas noformēts rakstveidā un saskaņā ar LAPK 286.panta ceturto daļu 2011.gada 1.decembrī nosūtīts sūdzības iesniedzējam, proti, triju darba dienu laikā */iestāde/* Lēmumu ir nosūtījis personai, par kuru tas pieņemts.

[5] Sūdzības iesniedzējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesa sūdzības iesniedzēja neierašanos uz tiesas sēdi atzina par neattaisnotu un nolēma izskatīt lietu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto apsvērumu pamata. Iestādes pārstāve papildus paskaidroja, ka lēmums tika pieņemts 28.novembrī un tika sagatavots rakstveidā un nosūtīts personai 1.decembrī.

Motīvu daļa

[6] Ar Lēmumu (sākotnējo lēmumu) sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Interesu konflikta likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā aizlieguma neievērošanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.³⁰ pantā.

Interesu konflikta likuma 11.panta pirmā daļa noteic, ka valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radnieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

LAPK 166.³⁰ pants noteica, ka par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā

arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā - uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.¹³ panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes Lēmumā (sākotnējā lēmumā) ietvertais pamatojums par to, ka nav ievērots Interešu konflikta likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums un ir izdarīts LAPK 166.³⁰ pantā paredzētais administratīvais pārkāpums, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs šī pārkāpuma izdarīšanā un ir sodāms par šo administratīvo pārkāpumu, kā arī par sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda apmēru, ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā (sākotnējā lēmumā) ietvertajai motivācijai un to neatkārto.

/iestāde/ ir vērtējis sūdzības iesniedzēja apsvērumus un sniedzis argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ sūdzības iesniedzēja norādītie apsvērumi par to, ka uz konkrēto gadījumu ir attiecināmi Interešu konflikta likuma 11.panta piektajā un sestajā daļā noteiktie izņēmuma gadījumi un ka pārkāpums saskaņā ar LAPK 21.pantu ir atzīstams par maznozīmīgu un sūdzības iesniedzējs ir atbrīvojams no atbildības, kā arī saistībā ar lietvedības izbeigšanu par Interešu konflikta likuma 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā pienākuma nepildīšanu, ir noraidāmi. Tiesa */iestāde/* argumentāciju atzīst par pamatotu, tādēļ atkārtoti minētos apsvērumus neanalizēs.

[8] Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka Lēmums ir atzīstams par spēkā neesošu, jo tā pieņemšana nebija */iestāde/ /amats 3/* kompetencē.

Atbilstoši LAPK 214.² panta pirmajai daļai */iestāde/* izskata šā kodeksa 166.³⁰ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. Savukārt LAPK 214.² panta otrajā daļā noteikts, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus */iestāde/* vārdā ir tiesīgs */iestāde/* priekšnieks, viņa vietnieki, */iestāde/* priekšnieka pilnvaroti struktūrvienību vadītāji un viņu vietnieki – par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā.

LAPK 286.pants ir interpretējams kopsakarā ar 214.² pantu. LAPK 214.² panta otrā daļa tieši nosaka gan */iestāde/* priekšnieka (tādējādi arī priekšnieka pienākumu izpildītāja), gan */iestāde/ /amats 3/* kompetenci uzlikt administratīvo sodu par LAPK 166.³⁰ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmā daļa noteic, ka iestādes vadītāju aizvieto nākamā zemākā amatpersona, ja normatīvajā aktā nav noteikts citādi. Minētās normas mērķis ir nodrošināt valsts pārvaldes darbības nepārtrauktību gadījumos, kad jebkādu iemeslu dēļ ir nepieciešama iestādes vadītāja aizvietošana.

/iestāde/ likuma 4.panta ceturtā daļa noteic, ka */iestāde/* priekšnieka prombūtnes laikā viņa pienākumus pilda */iestāde/ /amats 3/*. Taču minētais likums nenoteic, ka nav pieļaujama */iestāde/* priekšnieka aizvietošana citos gadījumos, kad tas nepilda, ir kavēts pildīt vai nav tiesīgs pildīt kādu pienākumu, funkciju vai uzdevumu.

Tāpat */iestāde/* likuma 10.¹pants noteic, ka */iestāde/* amatpersonu izdoto administratīvo aktu vai */iestāde/* amatpersonas un darbinieka faktisko rīcību var apstrīdēt */iestāde/* priekšniekam, bet */iestāde/* priekšnieka izdoto administratīvo aktu un faktisko rīcību - pārsūdzēt tiesā, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi. Taču */iestāde/* likums nenoteic, ka nav pieļaujams, ka */iestāde/* priekšnieks var tikt aizvietots administratīvā akta apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanā un lēmuma pieņemšanā par to.

Līdz ar to gadījumā, kad */iestāde/* priekšnieks nav tiesīgs pieņemt lēmumu saskaņā ar Interesu konflikta likuma 11.panta pirmo daļu un 22.pantu, ir piemērojama vispārīgā Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmās daļas norma par iestādes vadītāja aizvietošanu.

Ņemot vērā */iestāde/* 4.panta ceturtajā daļā un Ministru kabineta */datums/* noteikumu Nr./numurs/ „*/iestāde/* nolikums” 6.¹punktā noteikto, ka */iestāde/* priekšnieka pārejošas darbnespējas laikā vai citā neplānotā prombūtnē */iestāde/* priekšnieka pienākumus pilda */amats 3/ /sfēra/*, nākamā zemākā amatpersona, kuras pienākums saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 33.panta pirmo daļu ir aizvietot */iestāde/* priekšnieku attiecīgā lēmuma pieņemšanā, ir */iestāde/ /amats 3/ /sfēra/*. Konkrētajā gadījumā Lēmumu ir pieņēmis */iestāde/ /amats 3/ /sfēra/ A.V.* Ņemot vērā, */iestāde/* priekšnieka *J.S.* vēstuli Ministru prezidentam (*lietas110.lapa*), tiesai nav šaubu, ka *J.S.* bija konstatējis, ka nav tiesīgs izskatīt sūdzības iesniedzēja sūdzību un pieņemt lēmumu konkrētajā lietā un uzdevis to veikt */iestāde/ /amats 3/A.V.*

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Lēmuma pieņemšana bija */iestāde/ /amats 3/ A.V.* kompetencē un nav pamats Lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu.

[9] Sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka ir pamats Lēmuma atcelšanai, jo tas pieņemts, neievērojot LAPK 284.panta pirmajā daļā noteikto mēneša termiņu.

LAPK 284.panta pirmā daļa (*redakcijā, kāda bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī*) noteica, ka sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu pilnvarota iestāde izskata mēneša laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas (..).

Tiesa konstatē, ka sūdzība */iestāde/* saņemta 2011.gada 27.oktobrī, bet Lēmums pieņemts 2011.gada 1.decembrī. Lai gan no Lēmuma izriet, ka 2011.gada 28.novembrī tika skatīta sūdzības iesniedzēja sūdzība, Lēmums ir datēts ar 2011.gada 1.decembri un lietā nav pierādījumu, ka lēmums par apstrīdēto sākotnējo lēmumu arī pēc būtības tika pieņemts jau 2011.gada 28.novembrī, bet 2011.gada 1.decembrī sūdzības iesniedzējam tika nosūtīts Lēmums noraksts. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka */iestāde/*, pieņemot Lēmumu 2011.gada 1.decembrī, pieļāva minētajā tiesību normā noteiktā termiņa nokavējumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka, procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz

privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-386/2006 7. un 8.punktu*).

Apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā maina administratīvā akta apstrīdēšanas kārtību, taču tā pati par sevi nepadara administratīvo aktu par spēkā neesošu. Apstākļi, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēti vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējai ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktā termiņā (sk. *Senāta 2010.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-403/2010 10.punktu*).

Tiesas ieskatā konstatētais procesuālais pārkāpums nav atzīstams par būtisku, jo nav saskatāma tā ietekme uz Lēmuma saturu, proti, nav saskatāma citāda satura lēmuma pieņemšanas iespējamība, ja termiņš būtu ievērots. Kā redzams no lietas materiāliem, sūdzības iesniedzējs par konkrēto pārkāpumu pie administratīvās atbildības saukts ar sākotnējo lēmumu, proti, ar 2011.gada 29.septembra lēmumu, ar kuru konstatēta sūdzības iesniedzēja vaina konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 70 latu apmērā. Tātad tas vien, ka */iestāde/* nav ievērojis sūdzības izskatīšanas termiņu, neatbrīvo iesniedzēju no atbildības par tā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kurš ir konstatēts jau ar sākotnējo lēmumu. Citiem vārdiem, pārsūdzētā lēmuma termiņa neievērošana neietekmē šā lēmuma būtību.

Ievērojot to, ka pieļautais procesuālais pārkāpums konkrētajā gadījumā nav ietekmējis Lēmuma tiesiskumu, tiesa atzīst, ka šā iemesla dēļ Lēmums nav atceļams

[10] Ievērojot minēto, Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹²panta otrās daļas 1.punktu, 289.¹³panta sesto daļu un 289.¹⁸panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu */iestāde/* 2011.gada 1.decembra lēmumu Nr.1/10327 (2011.gada 29.septembra lēmums Nr.870/1-24/158), bet A.A. (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

(*paraksts*)

I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I.Juhņeviča
Rīgā 2013.gada 28.martā